



Bruxelles, 19.12.2022
COM(2022) 732 final

2022/0426 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia

{SEC(2022) 445 final} - {SWD(2022) 425 final} - {SWD(2022) 426 final} -
{SWD(2022) 427 final} - {SWD(2022) 428 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere stabilește o serie de măsuri pentru a asigura o mai bună prevenire și combatere a traficului de persoane și protecția victimelor acestuia, în temeiul cadrului juridic instituit la nivelul Uniunii, și anume Directiva 2011/36/UE¹ („Directiva privind combaterea traficului de persoane”). Directiva privind combaterea traficului de persoane asigură un cadru general al UE propice prevenirii și combaterii traficului de persoane, prin stabilirea unor norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor penale în materie de trafic de persoane și prin introducerea unor dispoziții care să consolideze prevenirea acestei infracțiuni și protecția victimelor, ținând seama totodată de perspectiva de gen². Directiva prevede norme comune ale UE privind: (i) incriminarea, cercetarea și urmărirea penală a traficului de persoane, inclusiv definirea infracțiunilor, a pedepselor și a sancțiunilor; (ii) asistență și sprijin pentru victimele traficului de persoane, precum și protecția acestora și (iii) prevenirea traficului de persoane³.

Adoptarea Directivei privind combaterea traficului de persoane în aprilie 2011 a reprezentat o evoluție esențială în direcția consolidării eforturilor UE de prevenire și combatere a traficului de persoane și de protejare a victimelor acestuia. Directiva a reprezentat un pas esențial în direcția armonizării normelor relevante în toate statele membre. Cu toate acestea, din 2011, au survenit ori s-au acutizat o serie de provocări. Acestea sunt abordate prin prezenta revizuire specifică a directivei.

Transpunerea corectă și completă a directivei și punerea în aplicare integrală a acesteia rămân o prioritate pentru Comisie. În urma adoptării raportului privind transpunerea⁴, Comisia a continuat colaborarea cu statele membre și s-a angajat să facă uz de competențele care îi sunt conferite prin tratate pentru a asigura transpunerea și punerea în aplicare deplină a dispozițiilor directivei. Adoptând o abordare multidisciplinară și cuprinzătoare, Comisia a adoptat Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025⁵, care stabilește acțiuni detaliate menite să îmbunătățească punerea în aplicare a dispozițiilor relevante ale Directivei 2011/36/UE. Directiva oferă un răspuns politic cuprinzător pentru combaterea traficului de persoane, de la prevenire și protecția victimelor până la urmărirea penală și condamnarea traficantilor.

Formele de exploatare au evoluat din 2011. Exploatarea sexuală și exploatarea prin muncă au

¹ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului, [JO L 101](#), 15.4.2011, p. 1.

² Comisia Europeană, *Combined Evaluation Roadmap/Inception Impact Assessment* (Foaie de parcurs privind evaluarea combinată/Evaluarea inițială a impactului). Ref. Ares(2021)4984017 – 5/8/2021. Disponibilă la: [link](#).

³ Anchetă: Chestionarul 38, 2 autorități naționale competente (FR, LU), 2 raportori naționali (EL, RO), 2 autorități de aplicare a legii (EL, IE), alte 4 (BG, 2 din ES, MT), 2 organizații ale societății civile (BE, MT).

⁴ Comisia Europeană, Raport de evaluare a măsurii în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1), [COM\(2016\) 722 final](#).

⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025, [COM\(2021\) 171 final](#), 14.4.2021.

reprezentat în mod constant principalele scopuri ale traficului de persoane. Traficul de persoane în scopul exploatării sexuale a fost în permanență cea mai răspândită formă de exploatare în UE, reprezentând peste jumătate din totalul victimelor și afectând în principal femeile și fetele⁶. Traficul de persoane în scopul exploatării prin muncă a fost a doua cea mai răspândită formă de trafic în UE, numărul victimelor crescând rapid și aproape dublându-se în ultimii cinci ani⁷. Cu toate acestea, traficul de persoane în alte scopuri a devenit mai vizibil de-a lungul timpului, atât în ceea ce privește formele de exploatare deja incluse în Directiva privind combaterea traficului de persoane (cerșitul, exploatarea activităților infracționale și prelevarea de organe), cât și în ceea ce privește formele care nu sunt menționate în mod explicit în directivă (inclusiv căsătoria forțată și adopția ilegală). Ponderea globală a exploatării în alte scopuri din numărul total al victimelor depășește 10 %. Prezenta propunere urmărește să extindă lista neexhaustivă a formelor de exploatare menționate în mod explicit în directivă pentru a include căsătoriile forțate și adopțiile ilegale, pentru a se asigura că sistemele juridice naționale acoperă un număr tot mai mare de cazuri de trafic de persoane.

Modurile de operare ale traficanților, care își desfășoară adesea activitatea în contextul criminalității organizate, au evoluat și ele, ceea ce a determinat o exacerbare a amenințării reprezentate de traficul de persoane. Progresele tehnologice le permit traficanților să recruteze, să promoveze și să exploateze victimele de la distanță, precum și să partajeze online pe scară largă materiale utilizate în scopul exploatării. Aceleași mijloace tehnologice fac mai dificilă detectarea infracțiunii, identificarea autorilor și urmărirea banilor utilizați pentru săvârșirea infracțiunilor și a profiturilor generate de infracțiune. Prezenta propunere urmărește să abordeze provocările generate de nivelul din ce în ce mai ridicat de digitalizare a traficului de persoane și să consolideze răspunsul în materie de drept penal împotriva infracțiunilor facilitate de tehnologie. În special în ultimii ani, părțile interesate relevante, inclusiv agențiile UE, autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare, organizațiile internaționale și ale societății civile, au subliniat preocuparea legată de numărul tot mai mare de infracțiuni de trafic de persoane săvârșite sau facilitate prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor.

Regimul opțional de sancțiuni împotriva persoanelor juridice, aflat în prezent în vigoare, precum și măsura în care acesta este transpus și aplicat în statele membre, nu îndeplinește în mod suficient obiectivele Directivei privind combaterea traficului de persoane. Deși asigură în continuare faptul că sancțiunile sunt eficiente, proporționale și disuasive, prezenta propunere urmărește să consolideze răspunsul justiției penale la infracțiunile de trafic de persoane săvârșite în beneficiul persoanelor juridice prin înlocuirea regimului opțional de sancțiuni cu două regimuri obligatorii diferite care se aplică în cazul infracțiunilor simple și al infracțiunilor în formă agravată.

Directiva privind combaterea traficului de persoane din 2011 a fost adoptată înaintea cadrului juridic al UE privind înghețarea și confiscarea. Prin urmare, Comisia propune ca trimiterea la urmărirea, înghețarea, gestionarea și confiscarea produselor infracțiunii să se actualizeze printr-o trimitere explicită la normele UE referitoare la aceste aspecte.

Se pot aduce în continuare îmbunătățiri substanțiale în ceea ce privește practicile de

⁶ În perioada 2019-2020, peste 51 % din totalul victimelor din UE au fost traficate în scopul exploatării sexuale. Marea majoritate sunt persoane de sex feminin (88 %), dintre care 73 % femei și 27 % fete. Comisia Europeană, Raport privind progresele înregistrate cu privire la combaterea traficului de persoane (al patrulea raport) [a se adăuga referința, după adoptare].

⁷ În perioada 2019-2020, 28 % dintre victimele din UE au fost traficate în scopul exploatării prin muncă, ceea ce reprezintă o creștere semnificativă comparativ cu perioada 2017-2018 (15 %). Ibidem.

identificare timpurie și de sesizare a statelor membre, atât la nivel național, cât și la nivel transfrontalier. În special, nu toate statele membre dispun de un mecanism național de sesizare, iar structura și funcționarea acestor mecanisme variază considerabil de la un stat membru la altul. Prezenta propunere urmărește să asigure faptul că toate statele membre instituie, prin acte cu putere de lege și acte administrative, mecanisme naționale de sesizare, cu scopul de a raționaliza funcționarea instituțiilor naționale relevante și de a armoniza în continuare structurile și practicile lor privind direcționarea victimelor către sisteme adecvate de asistență și sprijin. Prezenta propunere va constitui, de asemenea, un prim pas către instituirea unui mecanism european de sesizare.

Informațiile colectate din studii și consultări recente cu părțile interesate relevante arată că cererea de servicii care favorizează traficul de persoane nu a scăzut, în pofida diversității activităților relevante de educare, formare și sensibilizare și a transpunerii articolului 18 alineatul (4) din Directiva privind combaterea traficului de persoane într-o serie de state membre. În pofida tuturor eforturilor depuse de mai multe părți interesate, cererea de servicii sexuale, de forță de muncă și de produse ieftine persistă în continuare. Această situație alimentează, la rândul său, traficul de persoane în scopul exploatării sexuale și prin muncă. Prezenta propunere urmărește să aducă o mai mare armonizare între statele membre în vederea reducerii cererii. Propunerea recunoaște, de asemenea, că dreptul penal reprezintă numai o parte a răspunsului la reducerea cererii și ar trebui să fie însoțit în continuare de activități de educare, formare și sensibilizare, în conformitate cu Directiva privind combaterea traficului de persoane.

Traficul de persoane este o infracțiune complexă. Pentru a aborda acest aspect în mod corespunzător, utilizarea unor date coerente și fiabile este o condiție esențială. La fel ca în alte domenii ale criminalității, se estimează că o mare parte a cazurilor de trafic de persoane nu sunt raportate. Acesta este unul dintre factorii care împiedică înțelegerea deplină a domeniului de aplicare al traficului de persoane în cadrul UE. În plus, există lacune importante în ceea ce privește colectarea datelor privind cazurile raportate, iar statisticile colectate de Comisie sunt puse la dispoziția publicului cu o întârziere considerabilă după perioada de raportare. Prezenta propunere urmărește să solicite statelor membre să colecteze și să raporteze Comisiei date privind traficul de persoane în fiecare an, precum și să armonizeze în continuare colectarea datelor, în vederea îmbunătățirii calității acestora și a accelerării publicării rapoartelor de date.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Directiva privind combaterea traficului de persoane a fost adoptată la 15 aprilie 2011. De atunci, aceasta nu a fost modificată sau revizuită. Strategia UE privind o uniune a securității⁸ din iulie 2020 recunoaște provocările legate de identificarea, urmărirea penală și condamnarea traficului de persoane și a anunțat o nouă abordare cuprinzătoare pentru combaterea acestei infracțiuni. Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025 a subliniat faptul că transpunerea completă și punerea în aplicare integrală a Directivei privind combaterea traficului de persoane rămân prioritatea Comisiei. Strategia a solicitat o evaluare a punerii în aplicare a directivei și, dacă este necesar, pe baza rezultatelor evaluării, revizuirea acesteia.

Măsurile legislative incluse în prezenta propunere și măsurile fără caracter legislativ care o vor însoți sunt pe deplin conforme cu prioritățile strategiei: reducerea cererii care favorizează traficul de persoane; contracararea modelului infracțional pentru a opri exploatarea victimelor; protejarea, sprijinirea și consolidarea capacității de acțiune a victimelor, în special

⁸ COM(2020) 605 final.

a femeilor și a copiilor și abordarea dimensiunii internaționale a criminalității. Modificările propuse se referă la anumite aspecte. Ele au drept scop să sporească eficiența cadrului de prevenire și combatere a traficului de persoane și de protecție a victimelor acestei infracțiuni și au fost elaborate în mod coerent pentru a-l completa.

Prezenta propunere stabilește norme care se bazează pe experiența statelor membre în ceea ce privește transpunerea și punerea în aplicare a Directivei privind combaterea traficului de persoane. Aceasta abordează evoluțiile care au avut loc din 2011 și cele mai recente tendințe observate în domeniul combaterii traficului de persoane, luând în considerare propunerile de îmbunătățire formulate de o gamă largă de părți interesate. Astfel, prezenta propunere oferă un cadru care ar trebui să permită ca sistemele juridice naționale ale statelor membre să fie actualizate și mai bine pregătite pentru a face față provocărilor actuale.

Propunerea face bilanțul constatărilor prezentate de Comisie în raportul său bianual privind progresele înregistrate în combaterea traficului de persoane, în temeiul articolelor 19 și 20 din Directiva privind combaterea traficului de persoane. Propunerea se bazează pe reuniunile Rețelei UE de raportori naționali și mecanisme echivalente privind traficul de persoane și ale Platformei societății civile a UE împotriva traficului de persoane, pe reuniunile cu agențiile UE, pe evaluarea⁹ și pe evaluarea impactului¹⁰ Directivei privind combaterea traficului de persoane, precum și pe numeroase conferințe, reuniuni și schimburi cu părțile interesate relevante. Modificările propuse iau în considerare, de asemenea, studiile și rapoartele relevante existente publicate de organizațiile regionale și internaționale.

Prezenta propunere reflectă angajamentul Comisiei de a monitoriza îndeaproape transpunerea corectă și integrală a Directivei privind combaterea traficului de persoane și eficacitatea legislației naționale de transpunere a acesteia. Comisia se va baza pe informațiile transmise de statele membre după transpunere. În ceea ce privește noile norme privind utilizarea în cunoștință de cauză a serviciilor obținute prin exploatarea unor persoane despre care se știe că sunt victime ale traficului, Comisia va monitoriza transpunerea și impactul legislației naționale. În termen de [*cinci ani de la termenul de transpunere*], Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma noilor norme, precum și a impactului respectivelor măsuri.

Prezenta propunere este în deplină conformitate cu Protocolul Organizației Națiunilor Unite din 2000 privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, la care Uniunea Europeană și toate statele sale membre sunt părți.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Evaluarea Directivei privind combaterea traficului de persoane a constatat că instrumentul juridic este coerent cu instrumentele legislative relevante ale UE. Modificările propuse sunt, de asemenea, în conformitate cu obiectivele de politică urmărite de Uniune, în special cu:

⁹ SWD (2022) 427.

¹⁰ SWD (2022) 425.

- cadrul de reglementare a normelor privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, în special Directiva 2012/29/UE¹¹;
- cadrul privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, în special Directiva 2009/52/CE¹²;
- cadrul care reglementează eliberarea unui permis de ședere resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente, în special Directiva 2004/81/CE a Consiliului¹³;
- cadrul de drept penal privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatarei sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, în special Directiva 2011/93/UE¹⁴, precum și cadrul de combatere a abuzului sexual asupra copiilor prevăzut în Regulamentul (UE) XXXX/YYYY [*Propunere de regulament de stabilire a normelor de prevenire și combatere a abuzului sexual asupra copiilor*]¹⁵;
- cadrul privind recuperarea și confiscarea activelor, în special Directiva UE/XX/YY a Parlamentului European și a Consiliului [*Propunere de directivă privind recuperarea și confiscarea activelor*]¹⁶.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Prezenta propunere modifică Directiva privind combaterea traficului de persoane. Prin urmare, este întemeiată pe articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1) din TFUE, care constituie temeiul juridic al actului modificat.

• Subsidiaritate

În conformitate cu principiul subsidiarității și cel al proporționalității, astfel cum sunt enunțate la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și pot fi astfel îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii. În conformitate cu articolul 83 alineatul (1) din TFUE și cu normele existente în Directiva privind combaterea traficului de persoane, statele membre au dreptul de a adopta sau de a menține măsuri care sunt mai stricte decât cele prevăzute în dreptul Uniunii.

Cadrul juridic existent privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia a fost instituit la nivelul Uniunii, în primul rând prin Decizia-cadru

¹¹ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, [JOL 315](#), 14.11.2012, p. 57.

¹² Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, [JOL 168](#), 30.6.2009, p. 24.

¹³ Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente, [JOL 261](#), 6.8.2004, p. 19.

¹⁴ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatarei sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului [JOL 335](#), 17.12.2011, p. 1.

¹⁵ COM (2022) 209.

¹⁶ COM (2022) 245.

2002/629/JAI a Consiliului¹⁷ și, ulterior, prin Directiva privind combaterea traficului de persoane. O îmbunătățire a cadrului actual nu poate fi realizată de statele membre dacă acestea acționează în mod autonom. O verificare aprofundată a subsidiarității a fost efectuată în contextul evaluării impactului prezentei propuneri. Dimensiunea transfrontalieră a traficului de persoane se referă la cetățenia victimelor și la modurile de operare ale rețelelor infracționale care săvârșesc infracțiunea. Colectarea de date efectuată în contextul evaluării arată că 43 % dintre victimele din UE au fost cetățeni ai unei țări din afara UE, care sunt adesea traficate de resortisanți ai unor țări terțe. Dimensiunea transfrontalieră se reflectă, de asemenea, în numărul tot mai mare de operațiuni și zile de acțiune sprijinite de Europol și în creșterea cu peste 50 % comparativ cu 2015 a numărului de cazuri de trafic de persoane înregistrate la Eurojust. Diferite elemente ale infracțiunilor de trafic de persoane pot avea loc în diferite state membre și/sau țări din afara UE. Pentru a îmbunătăți răspunsul la activitățile infracționale, cooperarea transfrontalieră în materie de asigurare a respectării legii și cooperarea judiciară necesită armonizarea legislației naționale relevante și schimbul sistematic de bune practici. În consecință, cooperarea transnațională se bazează din ce în ce mai mult pe norme comune ale UE în diferite domenii ale criminalității, care ar trebui să includă în continuare traficul de persoane.

Relevanța sporită a dimensiunii online a infracțiunii justifică, de asemenea, acțiunea UE. Internetul, platformele de comunicare socială și platformele online le oferă traficantilor posibilitatea de a recruta, a controla, a transporta și a exploata victimele, de a transfera profiturile și de a ajunge la utilizatori pretutindeni, fără a trece frontiere, fiind protejați în spatele unui ecran. Acțiunea la nivelul Uniunii permite autorităților de aplicare a legii din statele membre să ancheteze și să urmărească penal într-un mod mai eficace infracțiunile facilitate de tehnologie, prin schimbul de informații și de bune practici, inclusiv în ceea ce privește colectarea de probe digitale și investigațiile financiare.

- **Proportionalitate**

Modificările propuse se limitează la ceea ce este necesar pentru consolidarea cadrului UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și pentru protejarea victimelor acestuia. Acestea nu depășesc ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor respective. Propunerea se bazează pe norme aflate deja în vigoare, care sunt în concordanță cu principiul proporționalității. Descrierea detaliată a măsurilor alternative care ar fi putut fi aplicate pentru a atinge obiectivele prezentei propuneri este inclusă în evaluarea impactului care însoțește prezentul document.

Pentru a combate formele de exploatare care în prezent nu sunt menționate în mod explicit în Directiva privind combaterea traficului de persoane, se propune adăugarea explicită a căsătoriilor forțate și a adopțiilor ilegale. Adăugarea propusă a acestor forme de exploatare, care sunt deja menționate în considerentele directivei, este considerată un răspuns proporțional la creșterea procentului de cazuri de trafic de persoane în alte scopuri decât exploatarea sexuală și prin muncă.

Dimensiunea online a infracțiunii este deja inclusă implicit în dispozițiile actuale ale Directivei privind combaterea traficului de persoane, care nu fac distincție între infracțiunile comise în mediul online și cele din mediul offline. Se propune menționarea explicită a faptului că actele săvârșite cu intenție, mijloacele și scopul infracțiunilor de trafic de persoane ar trebui să includă actele săvârșite prin intermediul tehnologiilor informației și

¹⁷ Decizia-cadru a Consiliului din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane, 2002/629/JAI, [JOL 203](#), 1.8.2002, p. 1.

comunicațiilor. Această modificare vizează consolidarea răspunsului penal la una dintre cele mai grave schimbări apărute în contextul amenințărilor din acest domeniu al criminalității de la adoptarea directivei. Nivelul sancțiunilor va rămâne același ca în cazul infracțiunilor simple, deși statele membre nu sunt împiedicate să adopte un regim mai strict.

În ceea ce privește sancțiunile aplicate persoanelor juridice, se propune stabilirea unui regim obligatoriu de sancțiuni pentru infracțiunile simple, cu excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații, ajutoare sau subvenții publice și închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunilor. Aceste sancțiuni sunt incluse în regimul opțional din actuala Directivă privind combaterea traficului de persoane. Un alt regim obligatoriu de sancțiuni a fost instituit pentru infracțiunile în formă agravată săvârșite în circumstanțele prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și include interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale; plasarea sub supraveghere judiciară și lichidarea judiciară. Aceste sancțiuni au făcut parte, de asemenea, din regimul opțional de sancțiuni pentru persoanele juridice, prevăzut în actuala Directivă privind combaterea traficului de persoane. Aceste măsuri permit consolidarea răspunsului judiciar la infracțiunile de trafic săvârșite de persoane juridice, adoptând, în același timp, o abordare proporțională în ceea ce privește sancțiunile, care se bazează pe transpunerea obligatorie a tuturor măsurilor, dar implică faptul că infracțiunile în formă agravată se pedepsesc cu sancțiuni mai stricte decât cele prevăzute pentru infracțiunile simple.

Instituirea oficială a unui mecanism național de sesizare prin intermediul actelor cu putere de lege și al actelor administrative naționale este considerată o măsură minimă pentru a crește gradul de sesizare în ceea ce privește victimele identificate, deoarece se bazează pe obligația preexistentă prevăzută la articolul 11 alineatul (4) din Directiva privind combaterea traficului de persoane, care impune statelor membre să instituie mecanisme adecvate care să vizeze identificarea timpurie și acordarea timpurie de asistență și de sprijin victimelor, în cooperare cu organizațiile de sprijin relevante. Formalizarea mecanismelor de sesizare urmărește să îmbunătățească identificarea timpurie și îndrumarea promptă către serviciile de asistență și sprijinire. Pentru a spori eficacitatea acestei măsuri, statele membre au obligația de a desemna puncte focale naționale responsabile cu identificarea serviciilor competente și cu coordonarea acțiunilor de îndrumare a victimelor la nivel național și la nivelul UE.

Modificarea care stabilește ca infracțiune utilizarea serviciilor care fac obiectul exploatării știind că persoana este victima unei infracțiuni de trafic de persoane (și anume utilizarea în cunoștință de cauză a serviciilor obținute prin exploatarea unor persoane despre care se știe că sunt victime ale traficului) este o măsură legislativă proporțională care vizează prevenirea și combaterea mai eficace a traficului de persoane prin descurajarea cererii, în conformitate cu obiectivele Directivei privind combaterea traficului de persoane. Statele membre au în continuare libertatea de a adopta abordări mai stricte privind utilizarea serviciilor obținute prin exploatarea unor persoane despre care se știe că sunt victime ale traficului, având în vedere, în același timp, că măsurile de reducere a cererii nu se limitează la răspunsul în materie de drept penal, ci includ măsuri fără caracter legislativ în conformitate cu Directiva privind combaterea traficului de persoane, și anume educație, formare, campanii de informare și sensibilizare, programe de cercetare și educație.

Cerința unei colectări anuale de date este o măsură minimă menită să îmbunătățească colectarea de informații și statistici la nivel național și la nivelul Uniunii. Această măsură ar scurta perioadele de raportare de la doi ani la un an și ar asigura o monitorizare actualizată care nu este împiedicată de intervalul de timp dintre sfârșitul perioadei de raportare a colectării datelor și publicarea raportului (în prezent doi ani). Categoriile minime de colectare

a datelor incluse în modificare corespund cu cele colectate în prezent de către Comisie pe o perioadă de doi ani.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere este o modificare a Directivei privind combaterea traficului de persoane și, prin urmare, este o directivă.

Nu pot fi utilizate mijloace alternative, legislative sau operaționale, pentru a atinge obiectivele prezentei propuneri constând în îmbunătățirea cadrului existent care permite prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestei infracțiuni.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Comisia a efectuat o evaluare a Directivei privind combaterea traficului de persoane, care a fost una dintre acțiunile-cheie prevăzute în Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025¹⁸. Evaluarea s-a bazat pe colectarea de date pentru perioada 2013-2020 efectuată de Eurostat, pe un raport referitor la transpunerea Directivei privind combaterea traficului de persoane la nivel național și punerea sa în aplicare în statele membre, pe consultarea publică deschisă, pe schimburile cu agențiile UE, cu statele membre și cu alte părți interesate, pe rapoartele și documentele publicate sau prezentate de organizațiile internaționale și regionale.

În urma evaluării s-a constatat că Directiva privind combaterea traficului de persoane a fost eficientă în prevenirea și combaterea traficului de persoane și în îmbunătățirea protecției victimelor acestei infracțiuni. Directiva s-a dovedit, de asemenea, eficientă în ceea ce privește beneficiile pe care le-a adus în comparație cu costurile generate de adoptarea, transpunerea și punerea sa în aplicare. Directiva a fost considerată coerentă cu toate activitățile relevante de la nivelul UE și de la nivel internațional. Evaluarea a evidențiat valoarea adăugată a UE în ceea ce privește îmbunătățirea cooperării transfrontaliere, inclusiv cu agențiile UE. Obiectivele directivei rămân relevante. Cu toate acestea, este necesar să se abordeze în continuare o serie de provocări și evoluții.

În cadrul evaluării s-a remarcat faptul că mai multe evoluții care au avut loc de la adoptarea directivei au avut implicații semnificative în ceea ce privește traficul de persoane. Progresele tehnologice și extinderea rețelelor de socializare le-au oferit traficanților noi posibilități să recruteze victime online, să exercite controlul de la distanță asupra acestora și să aibă acces la un public larg format din utilizatori prin partajarea pe scară largă a materialelor care fac obiectul exploatarei. Încetinirea creșterii economice cauzată de pandemia de COVID-19 și de criza energetică ar putea crește cererea de forță de muncă ieftină și de servicii sexuale, situație care alimentează exploatarea sexuală și prin muncă. Războaiele, în special agresiunea militară a Rusiei împotriva Ucrainei, le oferă traficanților tot mai multe ocazii să profite de situația vulnerabilă a persoanelor, în special a femeilor și a copiilor care își părăsesc țara.

Ca urmare a noilor evoluții, în cadrul evaluării au fost identificate domenii care necesită îmbunătățiri ale cadrului juridic. Printre acestea se numără lupta împotriva formelor de

¹⁸ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025, [COM\(2021\) 171 final](#), 14.4.2021.

exploatare care nu sunt menționate în mod explicit în Directiva privind combaterea traficului de persoane, eliminarea criminalității în mediul online, consolidarea răspunsului justiției penale la infracțiunile săvârșite de persoanele juridice, o reducere mai semnificativă a cererii, identificarea timpurie a victimelor și colectarea datelor.

- **Consultarea părților interesate**

DG Migrație și Afaceri Interne (DG HOME) a publicat foaia de parcurs a evaluării și evaluarea inițială a impactului inițiativei combinate pe pagina web „Exprimați-vă părerea”¹⁹ a Comisiei, putând fi formulate observații în perioada 5 august 2021-16 septembrie 2021. Comisia a primit feedback din partea a 36 de părți interesate.

Comisia a urmărit să asigure o largă participare a părților interesate pe parcursul ciclului de elaborare a politicilor în cadrul acestei inițiative, prin intermediul unei serii de consultări specifice (contacte bilaterale, reuniuni cu părțile interesate, consultări scrise). Au avut loc consultări cu statele membre și cu reprezentanți ai autorităților publice ale acestora, inclusiv în contextul reuniunilor Rețelei UE de raportori naționali și mecanisme echivalente privind traficul de persoane; cu reprezentanți ai Parlamentului European; cu agențiile UE, în special Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust), Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL), Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (FRONTEX), Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE) și Autoritatea Europeană a Muncii (ELA); cu reprezentanți ai organizațiilor regionale și internaționale relevante active în domeniul combaterii traficului de persoane; cu reprezentanți ai organizațiilor societății civile active în domeniul combaterii traficului de persoane, inclusiv în contextul reuniunilor Platformei societății civile a UE împotriva traficului de persoane.

De asemenea, Comisia a efectuat o consultare publică cu scopul de a colecta informații, dovezi și opinii cu privire la chestiuni legate de punerea în aplicare și evaluarea Directivei privind combaterea traficului de persoane. Datele au fost colectate prin intermediul unui chestionar referitor la evaluarea Directivei privind combaterea traficului de persoane și posibila revizuire a acesteia. S-au primit 124 de răspunsuri, la care se adaugă 75 de contribuții independente.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Prezenta propunere se bazează pe dovezile colectate în cadrul evaluării și al evaluării de impact, inclusiv pe consultări cu autoritățile competente ale statelor membre și cu experți în domeniul traficului de persoane. Consultările au implicat raportori naționali și mecanisme echivalente, autorități de aplicare a legii și autorități judiciare, autorități naționale responsabile pentru serviciile sociale, agenții ale UE, organizații internaționale, organizații ale societății civile, asociații patronale și experți, inclusiv din mediul academic.

Propunerea ia în considerare schimbările relevante și constatările studiilor efectuate de organizațiile regionale și internaționale, precum și de organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul combaterii traficului de persoane, astfel cum se

¹⁹ [Combaterea traficului de persoane: revizuirea normelor UE \(europa.eu\)](https://europa.eu).

menționează în expunerea de motive²⁰.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere se bazează pe constatările evaluării efectuate de Comisie. Evaluarea a luat în considerare următoarele opțiuni:

- un pachet de măsuri fără caracter legislativ, care ar oferi un sprijin suplimentar statelor membre pentru punerea în aplicare a Directivei privind combaterea traficului de persoane și ar contribui la consolidarea cadrului juridic și de politică al UE care vizează combaterea traficului de persoane. În conformitate cu Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025, printre măsuri s-ar număra înființarea unui centru de cunoștințe și expertiză; acțiuni menite să consolideze cooperarea cu companiile din domeniul tehnologiei, inclusiv cu platformele de comunicare socială; crearea unui grup tematic de procurori specializați în combaterea traficului de persoane și organizarea unei campanii de sensibilizare la nivelul UE.
- un pachet de modificări legislative menit să reformeze Directiva privind combaterea traficului de persoane cu scopul de a aborda mai bine provocările care au devenit importante de la adoptarea sa. În pachet ar fi inclusă abordarea dimensiunii online a infracțiunii; includerea în definiție a unor noi forme de exploatare; consolidarea regimului de sancțiuni împotriva persoanelor juridice și a cadrului juridic legat de incriminarea utilizării serviciilor obținute prin exploatarea unor persoane despre care se știe că sunt victime ale traficului; instituirea unor mecanisme naționale oficiale de sesizare prin acte cu putere de lege și acte administrative și desemnarea unor puncte focale naționale pentru sesizare; impunerea obligației statelor membre de a introduce drept infracțiune utilizarea serviciilor obținute din exploatarea victimelor traficului de persoane și solicitarea adresată statelor membre de a colecta și de a raporta date referitoare la indicatorii privind traficul de persoane în fiecare an.
- un pachet care combină măsurile fără caracter legislativ cu cele legislative prezentate mai sus.

Evaluarea impactului a constatat că a treia opțiune, o combinație de măsuri cu și fără caracter legislativ, ar fi mai eficace în consolidarea cadrului actual decât aplicarea unor măsuri de un singur tip.

Pentru a consolida răspunsul justiției penale la traficul de persoane, inclusiv în context transfrontalier, au fost identificate trei măsuri legislative: (i) abordarea în mod explicit a dimensiunii online în directivă; (ii) menționarea în mod explicit a căsătoriei forțate și a adopției ilegale în lista formelor de exploatare; (iii) introducerea a două regimuri obligatorii de sancțiuni împotriva persoanelor juridice, unul pentru sancționarea infracțiunilor simple și unul pentru sancționarea infracțiunilor în formă agravată. De asemenea, au fost identificate măsuri fără caracter legislativ: (i) promovarea cooperării dintre Comisie și societățile din domeniul internetului în contextul Forumului UE pentru internet; și (ii) crearea unui grup tematic de procurori specializați în combaterea traficului de persoane.

În scopul asigurării faptului că victimele traficului de persoane beneficiază de asistență, sprijin și protecție adecvate, măsura legislativă identificată le impune statelor membre

²⁰ De asemenea, Comisia a solicitat un studiu pentru a sprijini evaluarea Directivei privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și o evaluare a impactului pentru o propunere legislativă pe această temă. Studiul a fost realizat de consultanți externi în perioada cuprinsă între 27 octombrie 2021 și 21 iulie 2022.

obligăția de a oficializa instituirea unor mecanisme naționale de sesizare și de a crea puncte focale naționale pentru îndrumarea victimelor către servicii adecvate de asistență, sprijin și protecție. Măsura respectivă este însoțită de o măsură fără caracter legislativ, care constă în elaborarea de orientări privind cerințele minime pentru mecanismele naționale de sesizare.

Pentru a reduce cererea de servicii care favorizează toate formele de exploatare, măsura legislativă identificată constă în incriminarea utilizării serviciilor obținute prin exploatarea unei persoane despre care se știe că este victimă a traficului. În concordanță cu o abordare cuprinzătoare care vizează reducerea cererii, măsura menționată va fi completată de o măsură fără caracter legislativ, o campanie de sensibilizare la nivelul UE menită să descurajeze cererea care încurajează traficul de persoane.

În ceea ce privește obiectivul orizontal de asigurare a prevenirii și detectării adecvate și de îmbunătățire a monitorizării traficului de persoane în UE, măsura legislativă identificată impune o colectare anuală de date privind traficul de persoane. Această măsură este însoțită de două măsuri fără caracter legislativ: (i) elaborarea de orientări privind colectarea datelor referitoare la traficul de persoane în UE și (ii) înființarea unui centru de cunoștințe și expertiză privind combaterea traficului de persoane.

Opțiunea preferată prezentată mai sus vizează îmbunătățirea capacității statelor membre de a combate mai eficient traficul de persoane, în special în ceea ce privește amenințările și tendințele care au apărut sau au evoluat de la adoptarea Directivei privind combaterea traficului de persoane. Se preconizează că normele comune și armonizate incluse în această modificare vor consolida cooperarea transfrontalieră în ceea ce privește cercetarea, urmărirea penală, precum și asistența și sprijinul pentru victimele infracțiunilor de trafic de persoane. Măsurile fără caracter legislativ care însoțesc modificările legislative urmăresc să sprijine în continuare statele membre în punerea în aplicare a directivei și a Strategiei UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

În conformitate cu Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) al Comisiei, toate inițiativele care vizează revizuirea legislației UE existente ar trebui să urmărească simplificarea și realizarea mai eficientă a obiectivelor de politică declarate (și anume prin reducerea costurilor de reglementare inutile și a sarcinii administrative asupra statelor membre). Evaluarea impactului a concluzionat că măsurile prevăzute în Propunerea de directivă ar genera costuri reduse, care ar fi compensate de impactul pozitiv al măsurilor propuse.

Modificările specifice propuse la directivă vizează îmbunătățirea capacității statelor membre de a combate mai eficient traficul de persoane, în special în ceea ce privește amenințările și tendințele care au apărut și au evoluat de la adoptarea directivei. Inițiativa va armoniza în continuare cadrul juridic care vizează combaterea traficului de persoane în toate statele membre. Se preconizează că noile norme vor consolida cooperarea transfrontalieră, în ceea ce privește cercetarea și urmărirea penală, precum și asistența și sprijinul acordat victimelor.

- **Drepturi fundamentale**

Conform articolului 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale. Articolul 5 din cartă interzice în mod explicit sclavia, munca forțată și traficul de ființe umane.

Măsurile propuse includ dispoziții legale pentru a combate în mod adecvat riscurile legate de această infracțiune și pentru a sprijini și a proteja victimele. Includerea explicită a altor forme de exploatare, dispozițiile referitoare la dimensiunea internațională a infracțiunii, regimul de sancțiuni împotriva persoanelor juridice și incriminarea utilizării în cunoștință de cauză serviciilor obținute prin exploatarea unor persoane despre care se știe că sunt victime ale traficului au ca scop combaterea mai eficace a traficului de persoane. Aceste dispoziții, precum și oficializarea mecanismelor naționale de sesizare sunt menite să extindă protecția pentru a include victimele traficului de persoane. Protecția victimelor are un impact asupra altor drepturi fundamentale, cum ar fi protecția demnității umane, dreptul la integritate al persoanei, interzicerea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, precum și dreptul la libertate și securitate.

Măsurile legislative au fost analizate în mod corespunzător și evaluate pozitiv și din perspectiva drepturilor copilului, a interzicerii muncii copiilor, a drepturilor persoanelor cu handicap, a dreptului de azil, a protecției împotriva îndepărtării, expulzării sau extrădării, a principiului nediscriminării și a egalității între femei și bărbați.

Dispozițiile care introduc noi infracțiuni sau sancțiuni sau care modifică definiția infracțiunii au fost analizate în detaliu din perspectiva dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, a prezumției de nevinovăție și a dreptului la apărare, a principiilor legalității și proporționalității infracțiunilor și sancțiunilor penale, precum și a dreptului de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații bugetare pentru bugetul Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

În conformitate cu articolul 2 din prezenta propunere, statele membre trebuie să asigure intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei propuneri până cel târziu la *[doi ani de la intrarea în vigoare a directivei]* și să comunice Comisiei textul acestor dispoziții.

Comisia va monitoriza și va evalua impactul prezentei propuneri prin intermediul unor mecanisme instituite deja în temeiul directivei actuale. Sarcinile raportorilor naționali și ale mecanismelor echivalente ar rămâne aceleași în temeiul articolului 19 din directivă: măsurarea rezultatelor acțiunilor de combatere a traficului de persoane, inclusiv colectarea de statistici în strânsă cooperare cu organizațiile relevante ale societății civile active în acest domeniu și raportarea către coordonatorul UE pentru combaterea traficului de persoane în contextul raportării efectuate de Comisie o dată la doi ani cu privire la progresele înregistrate în combaterea traficului de persoane. Aceasta ar include monitorizarea și evaluarea impactului acestei inițiative.

Comisia va continua să organizeze reuniuni bianuale ale Rețelei UE de raportori naționali și ale Platformei societății civile a UE împotriva traficului de persoane, precum și reuniuni cu agențiile UE care desfășoară activități de combatere a traficului de persoane. Aceste schimburi vor contribui, de asemenea, la monitorizare și evaluare.

Prezenta propunere introduce drept nouă „infrafracțiune utilizarea serviciilor care fac obiectul exploatării, atunci când utilizatorii serviciilor respective cunosc faptul că persoana care le prestează este victimă a unei infrafracțiuni de trafic de persoane”. În conformitate cu articolul 23 alineatul (3) din propunere, Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a măsurii în care statele membre au întreprins acțiunile necesare pentru a se conforma noilor norme și a impactului acestor acțiuni.

- **Documente explicative**

Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei directive, ar fi necesar un document explicativ, de exemplu, sub forma unor tabele de corespondență, astfel cum se prevede în hotărârea Curții de Justiție în cauza C-543/17. Legislația de transpunere a Directivei privind combaterea traficului de persoane este rareori limitată la un singur text juridic, deoarece dispozițiile sunt adesea încorporate în diferite instrumente naționale. Din acest motiv, este necesar ca statele membre să furnizeze un document explicativ prin care să comunice Comisiei textul dispozițiilor adoptate pentru transpunerea prezentei directive și modul în care aceste dispoziții interacționează cu dispozițiile adoptate pentru transpunerea Directivei 2011/36/UE și cu dispozițiile reglementate de alte politici relevante ale Uniunii, astfel cum se menționează în secțiunea 1 din prezentul memorandum legislativ.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Modificările aduse Directivei privind combaterea traficului de persoane vizează următoarele aspecte:

- (a) Includerea căsătoriei forțate ca formă specifică de violență împotriva femeilor și a fetelor și a adopției ilegale pe lista formelor minime de exploatare

În prezent, articolul 2 alineatul (3) stabilește o listă neexhaustivă de forme de exploatare, care include exploatarea prostituției altor persoane sau alte forme de exploatare sexuală, munca sau serviciul forțat, inclusiv cerșitul, sclavia sau practicile similare sclaviei, aservirea sau exploatarea activităților infracționale sau prelevarea de organe.

Datele colectate arată că infrafracțiunile de trafic de persoane săvârșite în alte scopuri decât exploatarea sexuală și prin muncă au evoluat constant de la adoptarea directivei, reprezentând 11 % din totalul victimelor din UE în 2020. În plus, chiar dacă lista de la articolul 2 alineatul (3) nu este exhaustivă, deoarece include formele „minime” de exploatare și în pofida faptului că în considerentul 11 se clarifică faptul că definiția include traficul de persoane în scopul altor activități, cum ar fi adopția ilegală sau căsătoriile forțate, statele membre au avut tendința de a restricționa transpunerea acestei dispoziții doar prin menționarea formelor de exploatare incluse în mod explicit la articolul 2 alineatul (3).

Ținând seama de datele colectate cu privire la traficul în alte scopuri decât pentru exploatarea sexuală și prin muncă, Comisia propune includerea în mod explicit a căsătoriilor forțate și a adopției ilegale în lista neexhaustivă a formelor de exploatare prevăzute la articolul 2 alineatul (3). Astfel, sistemele juridice ale statelor membre, precum și autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare ale acestora vor fi mai bine pregătite pentru a combate în mod eficace traficul de persoane în scopul acestor două forme de exploatare.

- (b) Trimiterea explicită în directivă la dimensiunea online

Elementele infrafracțiunilor de trafic de persoane definite în directivă includ actele intenționate și mijloacele prevăzute la articolul 2 alineatul (1), precum și formele de exploatare prevăzute la articolul 2 alineatul (3). Dispozițiile actuale nu menționează dacă, pentru a fi incriminate și

pedepsite, astfel de elemente trebuie să fie săvârșite online sau offline.

Toate părțile interesate, inclusiv autoritățile de aplicare a legii, organizațiile internaționale și organizațiile societății civile sunt extrem de îngrijorate de numărul tot mai mare de infracțiuni săvârșite sau facilitate prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor. Acestea oferă o platformă pentru săvârșirea actelor intenționate (recrutarea, organizarea sau desfășurarea transportului, transferul, adăpostirea sau primirea de persoane, inclusiv schimbul sau transferul de control asupra victimelor), pentru cel puțin o parte dintre mijloace (constrângere, fraudă, înșelăciune, abuz de putere sau profitarea de starea de vulnerabilitate sau oferirea sau primirea de bani sau de alte foloase pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra alteia) sau pentru unele dintre formele de exploatare (în special exploatarea sexuală).

În acest sens, Comisia propune adăugarea unui nou articolul 2a, care să menționeze în mod explicit că actele intenționate și mijloacele menționate la articolul 2 alineatul (1), precum și exploatarea, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (3), includ actele săvârșite prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor. Acest lucru va asigura faptul că dimensiunea online a infracțiunii este luată în considerare pentru fiecare element al infracțiunilor de trafic de persoane.

(c) Introducerea unui regim obligatoriu de sancțiuni pentru persoanele juridice, diferențiate pentru infracțiunile simple și pentru infracțiunile în formă agravată

În prezent, articolul 6 prevede că statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice persoană juridică a cărei răspundere este angajată pentru infracțiuni de trafic de persoane face obiectul unor sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, care includ amenzi penale sau de altă natură. La articolul 6 se mai prevede că astfel de sancțiuni pot include cinci măsuri a căror transpunere de către statele membre este opțională: (a) excluderea de la dreptul de a primi beneficii publice sau ajutor public; (b) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale; (c) plasarea sub supraveghere judiciară; (d) lichidarea judiciară; (e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.

Evaluarea transunerii acestui articol arată că, deși toate statele membre au instituit amenzi penale sau de altă natură (în conformitate cu partea obligatorie a dispoziției), doar o mică parte dintre statele membre au transpus toate măsurile opționale, majoritatea statelor membre au transpus doar unele dintre acestea, iar mai multe state membre nu au transpus niciuna. Comisia consideră că este esențial să se intensifice acțiunile împotriva persoanelor juridice în interesul cărora se săvârșesc infracțiuni de trafic de persoane. Adoptarea unui regim obligatoriu consolidează aspectul de justiție penală al răspunsului. În același timp, este necesar să se adopte o abordare proporțională, în conformitate cu articolul 6 în forma actuală.

Prin urmare, Comisia propune modificarea articolului 6 prin stabilirea faptului că, în locul listei de sancțiuni opționale, sancțiunea eficientă, proporțională și disuasivă include, dacă este cazul, excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații, ajutoare sau subvenții publice și închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii. Acesta este regimul care se aplică atunci când răspunderea persoanelor juridice este angajată pentru o infracțiune standard de trafic de persoane. Adăugarea excluderii dreptului la subvenții completează și extinde actuala listă opțională de sancțiuni, cu scopul de a preveni ca persoanele juridice acuzate de infracțiuni de trafic de persoane să beneficieze de astfel de forme de asistență publică.

Se adaugă alineatul (2) pentru cazurile în care răspunderea persoanelor juridice este angajată pentru o infracțiune în formă agravată săvârșită în oricare dintre circumstanțele prevăzute la articolul 4 alineatul (2). În astfel de cazuri, sancțiunile aplicate persoanelor juridice, dacă este cazul, includ: interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale, plasarea sub supraveghere judiciară, lichidarea judiciară.

Prin această abordare, Comisia urmărește ca regimurile de sancțiuni împotriva persoanelor juridice să devină obligatorii, în vederea consolidării răspunsului justiției penale împotriva persoanelor juridice implicate în infracțiuni de trafic de persoane. Comisia utilizează aceleași măsuri, care sunt opționale în textul actual al articolului 7. Această abordare asigură proporționalitatea, deoarece prevede două sancțiuni stricte pentru infracțiunile simple și trei sancțiuni mai aspre pentru infracțiunile în formă agravată. Adăugarea sintagmei „dacă este cazul” înaintea celor două regimuri de sancțiuni asigură respectarea principiului proporționalității și a marjei de apreciere a autorităților judiciare ale statelor membre.

(d) Trimiterea la cadrul juridic privind înghețarea și confiscarea

Textul actual al articolului 7 le impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a pune sub sechestru și de a confisca mijloacele și produsele obținute în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3. Directiva privind combaterea traficului de persoane și, prin urmare, articolul menționat, au fost adoptate înaintea cadrului juridic al UE privind înghețarea și confiscarea.

În consecință, Comisia propune să se facă trimitere explicită la normele UE privind urmărirea, înghețarea, gestionarea și confiscarea, în special la Directiva UE/XX/YY a Parlamentului European și a Consiliului [*Propunere de directivă privind recuperarea și confiscarea activelor*]²¹. În conformitate cu articolul propus, statele membre vor trebui să se asigure că autoritățile lor competente au dreptul să urmărească, să înghețe, să gestioneze și să confiște, în conformitate cu Directiva UE/XX/YY a Parlamentului European și a Consiliului [*Propunere de directivă privind recuperarea și confiscarea activelor*]²², produsele provenite din săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate în directivă, astfel cum a fost modificată, ori din contribuția la săvârșirea acestora și instrumentele folosite sau destinate a fi folosite pentru săvârșirea acestor infracțiuni ori pentru contribuția la săvârșirea acestora. Acest lucru va permite actualizarea dispozițiilor referitoare la înghețare și confiscarea prevăzute în directivă pentru a reflecta modificările recente ale legislației UE cu privire la aceste aspecte.

(e) Instituirea oficială a mecanismelor naționale de sesizare și a punctelor focale naționale pentru îndrumarea victimelor

În textul actual, articolul 11 alineatul (4) prevede ca statele membre să ia măsurile necesare pentru a institui mecanisme adecvate care să permită identificarea timpurie și acordarea timpurie de asistență și de sprijin victimelor, în cooperare cu organizațiile de sprijin relevante. Acestea sunt denumite, de asemenea, mecanisme de sesizare.

În 2020, Comisia a raportat că aproape toate statele membre instituieră astfel de mecanisme formale sau informale²³. Acestea îmbracă forme foarte diferite la nivel național. Diferențele în ceea ce privește structura și practicile pot împiedica sau încetini îndrumarea victimelor către servicii adecvate de protecție, asistență și sprijin, în special în context transfrontalier, atunci

²¹ COM (2022) 245.

²² COM (2022) 245.

²³ Studiu privind revizuirea funcționării mecanismelor naționale și transnaționale de sesizare ale statelor membre, 16.10.2020, disponibil la adresa [link](#).

când victimele sunt identificate într-o altă țară decât cea în care au fost exploatate sau atunci când sunt exploatate în mai multe țări. Comisia propune ca statele membre să oficializeze instituirea mecanismelor lor naționale de sesizare prin acte cu putere de lege și acte administrative și să desemneze puncte focale naționale pentru îndrumarea victimelor. În acest scop, această cerință este inclusă printr-o modificare a articolului 11 alineatul (4).

Se preconizează că această propunere va simplifica și mai mult practica mecanismelor naționale de sesizare, în vederea îmbunătățirii îndrumării victimelor în cazurile transfrontaliere. Propunerea va fi completată de elaborarea de orientări privind cerințele minime pentru mecanismele naționale de sesizare, care vor contribui la armonizarea suplimentară a structurii și practicilor acestora. Modificarea articolului 11 alineatul (4) este, de asemenea, un prim pas către crearea unui mecanism de sesizare european, în conformitate cu Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021- 2025.

- (f) Stabilirea drept nouă infracțiune a utilizării serviciilor care fac obiectul exploatării, atunci când utilizatorii serviciilor respective cunosc faptul că persoana care le prestează este victimă a traficului de persoane

În textul actual, articolul 18 alineatul (4) impune statelor membre să aibă în vedere luarea de măsuri pentru a incrimina utilizarea serviciilor care fac obiectul exploatării, atunci când utilizatorii serviciilor respective cunosc faptul că persoana care le prestează este victima unei infracțiuni de trafic de persoane. Aceasta este o dispoziție opțională pe care statele membre nu au fost obligate să o transpună.

Deși această abordare le-a acordat statelor membre flexibilitate, situația transpunerii acestei dispoziții variază de la lipsa completă de transpunere la transpunerea limitată pentru anumite forme de exploatare și de la transpunerea integrală la adoptarea unor măsuri mai stricte. O astfel de nearmonizare poate avea un impact asupra cooperării transfrontaliere dintre statele membre care adoptă abordări diferite. În plus, evaluarea impactului a considerat că acțiunile care vizează reducerea cererii pot include un pas înainte în răspunsul justiției penale. Se preconizează că accentul pus pe cerere va contribui la reducerea numărului de cazuri și de victime prin abordarea domeniilor care alimentează toate formele de exploatare. Evaluarea directivei a arătat că 19 state membre au adoptat fie legislație care incriminează utilizarea în cunoștință de cauză a serviciilor obținute prin orice formă de exploatare a victimelor traficului de persoane, atunci când utilizatorii serviciilor respective știu că persoana care le prestează este victimă a traficului de persoane²⁴, fie legislație care incriminează direct sau indirect utilizarea în cunoștință de cauză a serviciilor obținute prin exploatarea sexuală a victimelor, atunci când utilizatorii serviciilor respective cunosc faptul că persoana care le prestează este victimă a exploatării sexuale²⁵.

Comisia propune ca statele membre să fie obligate să incrimineze utilizarea serviciilor care fac obiectul exploatării, atunci când utilizatorii serviciilor respective cunosc faptul că persoana care le prestează este victimă a traficului de persoane. Acest lucru se realizează prin eliminarea articolului 18 alineatul (4) și adăugarea unui nou articol 18a cu același text al actualului articol 18 alineatul (4), dar fără opțiunea care le permite statelor membre să „[aibă] în vedere” incriminarea.

Se preconizează că această modificare legislativă va contribui la o mai bună armonizare a

²⁴ BG; HR; HU; LT; MT; PT; RO; SI. În plus, legislația Greciei reglementează exploatarea sexuală și prin muncă.

²⁵ DE, EE, FI, FR, IE, LV, LU, NL, SE, EL, CY.

răspunsului justiției penale la reducerea cererii, inclusiv prin impunerea obligației statelor membre de a aplica noile norme pentru toate formele de exploatare, și va avea un impact pozitiv asupra cooperării în cazurile transfrontaliere.

Alineatul (2) prevede ca statele membre să ia măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile legate de utilizarea în cunoștință de cauză a serviciilor obținute prin exploatarea unor persoane despre care se știe că sunt victime ale traficului sunt pedepsite prin aplicarea de sancțiuni penale eficiente, proporționale și disuasive.

(g) Introducerea unei cerințe de raportare pentru noul articol 18a

Articolul 23 alineatul (3) propus introduce obligația Comisiei de a prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a măsurii în care statele membre au întreprins acțiunile necesare pentru a se conforma noilor norme privind utilizarea în cunoștință de cauză a serviciilor obținute prin exploatarea unor persoane despre care se știe că sunt victime ale traficului, precum și a impactului unor astfel de acțiuni. Raportul este prezentat [în termen de cinci ani de la termenul de transpunere]. Acest lucru va asigura o evaluare și o raportare corespunzătoare cu privire la măsurile propuse de Comisie după un interval de timp adecvat care să permită posibilitatea de a analiza transpunerea și impactul noilor norme.

(h) Introducerea unei cerințe privind colectarea anuală a datelor și raportarea indicatorilor în domeniul traficului de persoane

În textul actual, articolul 19 prevede că raportorii naționali și mecanismele echivalente îndeplinesc sarcini care includ colectarea de statistici și raportarea în contextul raportului bianual realizat de Comisia Europeană cu privire la progresele înregistrate în lupta împotriva traficului de persoane. O dată la doi ani se colectează date la nivelul UE, în conformitate cu articolele 19 și 20.

Cu toate acestea, evaluarea directivei a arătat că există încă lacune importante în colectarea datelor, în special în ceea ce privește indicatorii din domeniul justiției penale și infracțiunile legate de utilizarea serviciilor obținute prin exploatarea unor persoane despre care se știe că sunt victime ale traficului, și că publicarea statisticilor relevante are loc adesea cu mult după încheierea perioadei de raportare (de obicei, după aproximativ doi ani).

Prin urmare, Comisia propune introducerea unei cerințe ca statele membre să colecteze și să raporteze anual Comisiei date privind traficul de persoane, prin intermediul unui nou articolul 19a, care să specifice indicatorii pentru o astfel de colectare de date. Alineatul (1) de la articolul menționat stabilește obligația statelor membre de a colecta date pentru a monitoriza eficacitatea sistemelor lor de combatere a infracțiunilor de trafic de persoane. Alineatul (2) specifică setul minim de indicatori care ar trebui inclus în obligația menționată (numărul victimelor înregistrate, numărul de persoane suspectate, urmărite penal și acuzate pentru infracțiunile menționate la articolul 2 și la articolul 18a propus și nivelul de dezagregare.

Alineatul (3) stabilește ca statele membre să transmită anual Comisiei, până la data de 1 iulie a fiecărui an, datele statistice menționate la alineatul (2) pentru anul precedent, într-un format standard prevăzut de Comisie. Pentru a accelera disponibilitatea statisticilor, articolul 19a ar trebui să devină aplicabil la data intrării în vigoare a directivei de modificare.

Se preconizează că această măsură va îmbunătăți exhaustivitatea, coerența și comparabilitatea datelor între diferitele perioade de referință și diferitele state membre. De asemenea, va îmbunătăți colectarea datelor la nivelul UE. Acest lucru va contribui la o înțelegere mai clară

a întregului domeniu de aplicare al traficului de persoane în cadrul UE. Modificarea frecvenței de colectare a datelor de la doi la un an va asigura, de asemenea, faptul că datele accesibile publicului sunt mai actuale și mai apropiate de perioada de referință la data publicării.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (2) și articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

[având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁶,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²⁷,]

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Traficul de persoane reprezintă o infracțiune gravă, săvârșită adesea în contextul criminalității organizate, o încălcare gravă a drepturilor fundamentale, care este interzisă în mod explicit de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Prevenirea și combaterea traficului de persoane rămâne o prioritate a Uniunii și a statelor membre.
- (2) Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁸ constituie principalul instrument juridic al Uniunii privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestei infracțiuni. Directiva respectivă stabilește un cadru cuprinzător pentru combaterea traficului de persoane prin instituirea unor norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor penale. Directiva include, de asemenea, dispoziții comune, ținând seama de perspectiva de gen, pentru a asigura o mai bună prevenire și o mai bună protecție a victimelor.
- (3) Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025²⁹ stabilește un răspuns de politică ce adoptă o abordare multidisciplinară și cuprinzătoare, de la prevenire și protecția victimelor până la urmărirea penală și condamnarea traficanților. Strategia a inclus o serie de acțiuni care urmează să fie puse în aplicare cu implicarea puternică a organizațiilor societății civile. Cu toate acestea, pentru a aborda evoluția tendințelor în domeniul traficului de persoane, precum și deficiențele identificate de

²⁶ JO C , , p. .

²⁷ JO C , , p. .

²⁸ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului, [JOL 101](#), 15.4.2011, p. 1.

²⁹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025, [COM\(2021\) 171 final](#), 14.4.2021.

Comisie și pentru a intensifica și mai mult eforturile de combatere a acestei infracțiuni, este necesar să se modifice Directiva 2011/36/UE. Amenințările și tendințele identificate, care necesită adoptarea de noi norme, se referă în special la modurile de operare ale traficantilor, inclusiv la săvârșirea sau facilitarea infracțiunilor legate de traficul de persoane prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor. Deficiențele identificate ale răspunsului în materie de drept penal care necesită o adaptare a cadrului juridic se referă la infracțiunile privind traficul de persoane săvârșite în interesul persoanelor juridice, la sistemul de colectare a datelor și la sistemele naționale care vizează identificarea timpurie, asistența și sprijinul pentru victimele traficului de persoane.

- (4) Pentru a combate creșterea constantă a numărului și gravității infracțiunilor privind traficul de persoane săvârșite în alte scopuri decât exploatarea sexuală sau prin muncă, este necesar să se includă căsătoriile forțate și adopția ilegală în lista formelor de exploatare enumerate în mod explicit în directivă și să se asigure că statele membre abordează în cadrul sistemelor lor juridice naționale cea mai diversificată gamă de forme de exploatare, în măsura în care acestea îndeplinesc elementele constitutive ale traficului de persoane.
- (5) Un număr tot mai mare de infracțiuni privind traficul de persoane sunt săvârșite sau facilitate prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor. Traficanții utilizează, printre altele, internetul și platformele de comunicare socială pentru a recruta, a promova sau a exploata victimele, a exercita controlul asupra lor și a organiza transportul. Internetul și platformele de comunicare socială sunt, de asemenea, utilizate pentru a distribui materiale asociate cu exploatarea. Tehnologia informației împiedică, de asemenea, detectarea în timp util a infracțiunii și identificarea victimelor și a autorilor infracțiunilor. Prin urmare, este important să se includă în mod explicit dimensiunea online a infracțiunii în cadrul juridic.
- (6) Pentru a consolida răspunsul justiției penale la infracțiunile legate de traficul de persoane săvârșite în beneficiul persoanelor juridice și pentru a descuraja săvârșirea acestor infracțiuni, este necesar să se consolideze regimul de sancțiuni împotriva persoanelor juridice printr-o abordare proporțională cu caracter obligatoriu. Prin urmare, regimul opțional de sancțiuni prevăzut în Directiva 2011/36/UE este înlocuit cu un regim de sancțiuni obligatorii aplicabil atunci când răspunderea unei persoane juridice este angajată în temeiul articolului 5 alineatele (1) și (2).
- (7) În combaterea traficului de persoane, trebuie să se utilizeze pe deplin instrumentele existente privind înghețarea și confiscarea produselor și a instrumentelor infracțiunilor, cum ar fi Directiva UE/XX/YY a Parlamentului European și a Consiliului [*Propunere de directivă privind recuperarea și confiscarea activelor*]³⁰. Ar trebui încurajată utilizarea mijloacelor înghețate și confiscate și a produselor infracțiunilor menționate în Directiva 2011/36/UE pentru a sprijini asistența și protecția acordate victimelor, inclusiv despăgubirea victimelor și activitățile transfrontaliere de combatere a traficului de persoane în Uniune întreprinse de instituțiile de aplicare a legii.
- (8) Pentru a consolida capacitatea națională de a identifica victimele într-un stadiu incipient și de a le îndruma către serviciile adecvate de protecție, asistență și sprijin, este necesar să se stabilească, prin acte cu putere de lege și acte administrative, mecanisme naționale de sesizare în statele membre. Instituirea unor mecanisme oficiale naționale de sesizare și desemnarea unor puncte focale naționale pentru

³⁰ COM (2022) 245.

îndrumarea victimelor sunt măsuri esențiale pentru consolidarea cooperării transfrontaliere.

- (9) Pentru a consolida și a armoniza în continuare eforturile justiției penale în ceea ce privește reducerea cererii în toate statele membre, este important să se incrimineze utilizarea serviciilor care fac obiectul exploatării, atunci când utilizatorii serviciilor respective cunosc faptul că persoana care le prestează este victimă a unei infracțiuni privind traficul de persoane. Încadrarea acestei fapte ca infracțiune face parte dintr-o abordare cuprinzătoare a reducerii cererii, care urmărește să abordeze nivelurile ridicate ale cererii care favorizează toate formele de exploatare.
- (10) Colectarea de date exacte și coerente și publicarea în timp util a datelor și a statisticilor colectate sunt fundamentale pentru a asigura o cunoaștere deplină a domeniului de aplicare al traficului de persoane la nivelul Uniunii. Se preconizează că introducerea unei cerințe ca statele membre să colecteze și să raporteze anual Comisiei date statistice privind traficul de persoane, într-un mod armonizat, va constitui un pas relevant pentru a crește nivelul general de înțelegere a fenomenului și pentru a asigura adoptarea unor politici și strategii bazate pe date. Având în vedere importanța de a dispune de date statistice actualizate cât mai curând posibil, este oportun să se stabilească data aplicării articolului privind colectarea datelor cât mai devreme posibil, și anume la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (11) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestei infracțiuni, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectul acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv.
- (12) Directiva respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special respectarea și protecția demnității umane, interzicerea sclaviei, a muncii forțate și a traficului de persoane, dreptul la integritatea persoanei, interzicerea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, dreptul la libertate și securitate, protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare, libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, egalitatea între femei și bărbați, drepturile copilului, drepturile persoanelor cu handicap și interzicerea muncii copiilor, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și sancțiunilor. În special, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a acestor drepturi și principii care trebuie puse în aplicare în mod corespunzător.
- (13) În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. [Ori] În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea

Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat [, prin scrisoarea din ...] intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.

- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (15) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative³¹, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (16) Prin urmare, Directiva 2011/36/UE ar trebui modificată în consecință,
ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2011/36/UE

Directiva 2011/36/UE se modifică după cum urmează:

- (1) la articolul 2 alineatul (3), la sfârșitul alineatului se adaugă „sau căsătoria forțată sau adopția ilegală”.
- (2) se introduce următorul articol 2a:

„Articolul 2a

Infracțiuni privind traficul de persoane

săvârșite sau facilitate prin intermediul tehnologiilor informației sau comunicațiilor

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că actele intenționate și mijloacele menționate la articolul 2 alineatul (1) și exploatarea prevăzută la articolul 2 alineatul (3) includ actele săvârșite prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor.”

- (3) Articolele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 6

Sanțiuni aplicabile persoanelor juridice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice persoană juridică a cărei răspundere este angajată în temeiul articolului 5 alineatul (1) sau (2) face obiectul unor amenzi penale sau de altă natură și, dacă este cazul, al următoarelor sancțiuni:
- (a) excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații, ajutoare sau subvenții publice;

³¹ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (b) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice persoană juridică a cărei răspundere este angajată în temeiul articolului 5 alineatul (1) sau (2) pentru o infracțiune în formă agravată săvârșită în oricare dintre circumstanțele prevăzute la articolul 4 alineatul (2) face, după caz, obiectul următoarelor sancțiuni:
 - (a) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale;
 - (b) plasarea sub supraveghere judiciară;
 - (c) lichidarea judiciară.
- (3) Statele membre se asigură că sancțiunile menționate la alineatele (1) și (2) sunt eficace, proporționale și disuasive.”

Articolul 7
Închegarea și confiscarea

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile lor competente au dreptul de a urmări, îngheța, gestiona și confisca, în conformitate cu Directiva UE/XX/YY a Parlamentului European și a Consiliului [*Propunere de directivă privind recuperarea și confiscarea activelor*]³², produsele provenite din săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate în prezenta directivă ori din contribuția la săvârșirea acestora și instrumentele folosite sau destinate a fi folosite pentru săvârșirea acestor infracțiuni ori pentru contribuția la săvârșirea acestora.”

- (4) la articolul 11, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a institui, prin acte cu putere de lege și acte administrative, mecanisme naționale de sesizare care să vizeze identificarea timpurie a victimelor, asistența și sprijinul acordate acestora, în cooperare cu organizațiile de sprijin relevante, precum și pentru a desemna un punct focal național pentru îndrumarea victimelor.”

- (5) La articolul 18, alineatul (4) se elimină.

- (6) se introduce următorul articol 18a:

„Articolul 18a

*Infracțiuni privind utilizarea serviciilor care fac obiectul exploatării,
atunci când utilizatorii serviciilor respective cunosc faptul că persoana care le prestează este
victimă*

a unei infracțiuni privind traficul de persoane

(1) Pentru ca prevenirea și combaterea traficului de persoane să fie mai eficiente prin descurajarea cererii, statele membre iau măsurile necesare pentru a incrimina utilizarea serviciilor care fac obiectul exploatării menționate la articolul 2, atunci când utilizatorii serviciilor respective cunosc faptul că persoana care le prestează este victimă a uneia dintre infracțiunile menționate la articolul 2.

³² COM (2022) 245.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o infracțiune, astfel cum este stabilită în conformitate cu alineatul (1), este pedepsită prin aplicarea de sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive.”

(7) se introduce următorul articol 19a:

„Articolul 19a

Colectarea datelor și statistici

(1) Statele membre colectează date statistice pentru a monitoriza eficacitatea sistemelor lor de combatere a infracțiunilor menționate în prezenta directivă.

(2) Datele statistice menționate la alineatul (1) includ cel puțin următoarele elemente:

- (a) numărul de victime înregistrate ale infracțiunilor menționate la articolul 2, defalcat în funcție de organizația care le înregistrează, sex, grupe de vârstă (copil/adult), cetățenie și formă de exploatare;
- (b) numărul de suspecti de infracțiuni menționate la articolul 2, defalcat în funcție de sex, grupe de vârstă (copil/adult), cetățenie și formă de exploatare;
- (c) numărul de persoane urmărite penal pentru infracțiunile menționate la articolul 2, defalcat în funcție de sex, grupe de vârstă (copil/adult), cetățenie, formă de exploatare, natura hotărârii definitive de urmărire penală;
- (d) numărul deciziilor de urmărire penală (acuzatii pentru infracțiunile menționate la articolul 2, acuzații pentru alte infracțiuni, decizii de nepunere sub acuzare, altele);
- (e) numărul de persoane condamnate pentru infracțiunile menționate la articolul 2, defalcat în funcție de sex, grupe de vârstă (copil/adult), cetățenie;
- (f) numărul de hotărâri judecătorești (de achitare, de condamnare, altele) pentru infracțiunile menționate la articolul 2, în primă instanță, în a doua instanță și în ultimă instanță (sau o instanță superioară);
- (g) numărul de suspecti, persoane urmărite penal și condamnate pentru infracțiunile menționate la articolul 18a, defalcat în funcție de sex și grupe de vârstă (copil/adult).

(3) Statele membre transmit anual Comisiei, până la data de 1 iulie a fiecărui an, datele statistice menționate la alineatul (2) pentru anul precedent.

(8) La articolul 23, se introduce următorul alineat (3):

„3. [În termen de cinci ani de la termenul de transpunere], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma articolului 18a și a impactului unor astfel de măsuri.”

Articolul 2

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la un an de la intrarea în vigoare. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.
- (3) Articolul 1 alineatul (7), care introduce articolul 19a în Directiva 2011/36/UE, se aplică de la data menționată la articolul 3.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*